ធ្វើម្តង.តែក្នុងពេលនោះមិនដឹងលោកណាធ្វើជានាយករដ្ឋមន្ត្រីខ្លះក្នុងសម័យលោក ទាំងពីរនេះទេ ។ នៅចុងនីតិកាលនេះ. សម្តេចសីហនុ បានរំលាយសភាចោល ។ លោក *សឺន-សាន* ធ្វើប្រធាន.លោក *ហ៊ុយ-កន្ធុល* ធ្វើជានាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

នៅពេលនោះ. គេមិនគ្រាន់តែរំលាយសភាចោលប៉ុណ្ណោះទេ. គេថែមទាំងចាប់សមាជិកសភាចំនួន៩នាក់ យកទៅដាក់គុកដោយគ្មានពិចារណាឱ្យដឹងខុសត្រូវអ្វីថែមទៀតផង ។

លោក *ប៊ូ-ហ៊ីង* បញ្ជាទៅលោក *ឯក-យីអ៊ុន* ឱ្យប្រាប់សមាជិកសភាដែលគេត្រូវចាប់ឱ្យធ្វើពាក្យសូមទោស ។ តែអ្នកដំណាងរាស្ត្រដែលត្រូវគេចាប់ទាំងប៉ុន្មានមិនព្រមសូមទោសទេ. ព្រោះគេយល់ថាខ្លួនគេគ្មានខុសអ្វីទាំងអស់ ។

លុះរំលាយសភាក្នុងអាណត្តិនីតិកាលទីបីរួចហើយគេដាក់សមាជិកសភានេះទៅជាក្រុមប្រឹក្សាជាតិវិញ ។ លោក *ឯក-យីអ៊ុន* ធ្វើប្រធានអង្គការនេះ ។តាមយោបល់អ្នកនិពន្ធខ្ញុំ ឃើញថាអង្គការក្រុមប្រឹក្សាជាតិដែលសម្តេចសីហនុបង្កើតឡើងនេះហាក់បីដូចជា គ្មានប្រយោជន៍អ្វីដល់ជាតិផងទេគ្រាន់តែជាគ្រឿងលួងចិត្តដល់អ្នកដំណាងរាស្ត្រដែលរាស្ត្របានជ្រើសតាំងមកតែប៉ុណ្ណោះ ព្រោះថាអង្គការនេះគ្មានសិទ្ធិអ្វីទាំងអស់ក្នុងការត្រួតពិនិត្យកិច្ចការរដ្ឋដែលរដ្ឋាភិបាលអនុវត្តទាំងប៉ុន្មាននោះ ។

ដោយយល់ថាអង្គការនេះគ្មានសិទ្ធិតែងច្បាប់ឬស្នើច្បាប់ មិនឱ្យធ្វើសំនួរដេញដោលរាជរដ្ឋាភិបាល គេធ្វើអ្វីៗស្រេចតែចិត្តគេ ។ បើអង្គការនេះចង់ធ្វើអ្វីត្រូវធ្វើជាសំណូមពរសូមទៅរាជរដ្ឋាភិបាលបើគេយល់ព្រមក៏បាន.គេមិនយល់ព្រមក៏បាន ។ឃើញ

ថាអង្គការក្រុមប្រឹក្សាជាតិនេះគ្រាន់តែចាំអនុម័តច្បាប់អ្វីដែលរាជរដ្ឋាភិបាលដាក់មកឱ្យអនុម័តហើយទទួលខុសត្រូវជាមួយនិងរដ្ឋាភិបាលតែប៉ុណ្ណោះ ។

តមក ហ្លួងសីហនុ បានចាត់តាំងសម្តេច ប៉ែន-នុត ឱ្យបង្កើត «រដ្ឋាភិបាលស្រោចស្រង់ជាតិ » ។

រដ្ឋាភិបាលស្រោចស្រង់ជាតិកើតឡើងក៏គ្មានអ្វីខុសប្លែកពីរដ្ឋាភិបាលមុនៗនោះទេ ។ ចរិការដ្ឋចេះតែដុនដាបទៅៗជាលំដាប់ ។

ក្នុងពេលដែលរដ្ឋាភិបាលប៉ែន-នុត ចាប់ប្រតិបត្តការ. ហ្លួងសីហនុ ទ្រង់លាចាករាជបល្ល័ង្កចូលធ្វើនយោបាយដើម្បីឱ្យស្របតាមមាត្រារដ្ឋធម្មនុញ្ញជាតិដែលហាមមិនឱ្យស្តេច ធ្វើនយោបាយនេះ ។ ព្រះអង្គលើករាជសម្បត្តិនេះថ្វាយទៅព្រះបិតា.ព្រះបាទសុរាម្រិត.ឱ្យទទួលរាជមត៌កតវង្សពីព្រះរាជបុត្របញ្ច្រាសឡើងទៅលើវិញដែលអ្នកនិពន្ធខ្ញុំមិនដែលជួបប្រទះឃើញដល់ម្តងណាឡើយដែលថាឳពុកទទួលមត៌កពីកូន ធ្លាប់ឃើញតែកូនទទួលមត៌កពីឳពុកឬម្តាយតែប៉ុណ្ណោះ ។

លុះព្រះអង្គចាប់ធ្វើនយោបាយ. មុនដំបូងគណបក្សខ្លះបានបញ្ឈប់នូវសកម្មភាពរបស់ខ្លួនរត់ចូលទៅសាកខាងគណបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយមទាំងអស់ នៅសល់តែគណបក្សប្រជាធិបតេយ្យមួយប៉ុណ្ណោះ ដែលហ៊ានតតាំងនិងគណបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម ។ អ្នកដែលរត់ចូល គណបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម ទាំងប៉ុន្មាន យល់ថា ត្រូវតែនាំគ្នាចូលដើម្បីកុំឱ្យបែកបាក់សាមគ្គីគ្នា។

ចំណែក បក្សប្រជាធិបតេយ្យ យល់ថាបើមានតែគណបក្ស

សង្គមរាស្ត្រនិយមមួយប៉ុណ្ណោះ ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋមិនអាចធ្វើទៅបានតាមលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យទេ គឺនៅតែជារបៀបឯកាធិបតេយ្យដដែលយ៉ាងនោះឯង ។ ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋត្រូវមានគណបក្សច្រើន គឺមានឆ្វេង មានស្តាំ ។ អ្នកចាញ់សន្លឹកឆ្នោតគេត្រូវទុកឱ្យអ្នកឈ្នះឡើងកាន់អំណាច ។ ត្រូវយកមាគ៌ានយោបាយរបស់ខ្លួនមកថ្លែងជំរាបសភាថា ខ្លួនសន្យានឹងធ្វើអ្វីខ្លះក្នុងរយៈប៉ុន្មានខែ.ឆ្នាំ នឹងបានសម្រេច ។ល។

អ្នកដែលចាញ់ឆ្នោតត្រូវកត់សំគាល់ទុកនូវមាគ៌ានយោបាយរបស់អ្នកឈ្នះ ចាំប្រមើលមើលបើឃើញខុសពីមាគ៌ានយោបាយខ្លួនដែលបានថ្លែងជំរាបសភានោះ.សភាត្រូវកោះហៅរដ្ឋាភិបាលមកធ្វើសំនួរដេញដោលរកខុសត្រូវ នេះជារបៀបគ្រប់គ្រងរដ្ឋតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ ។ល។

ពេលនោះ អង្គការក្រុមប្រឹក្សាជាតិ មិនទាន់អស់អាណត្តិនៅឡើយ នៅរង់ចាំដល់មានសមាជិកសភាថ្មីទើបផុតអាណត្តិ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិ ។

ការបោះឆ្នោតលើកនេះ .មានតែគណបក្សពីរគឺ បក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម និង បក្សប្រជាធិបតេយ្យ ហើយលោក ឯក-យីអ៊ុន បង្គាប់ឱ្យខ្ញុំឈរឈ្មោះខាង បក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម តែខ្ញុំប្រកែកមិនទទួល ខ្ញុំជំរាបលោកថាខ្ញុំឈប់ធ្វើនយោបាយហើយ ។ លោក ហ៊ុយ-កន្ធុល ខាងបក្សប្រជាធិបតេយ្យឱ្យខ្ញុំឈរឈ្មោះនៅ ល្វាឯម ដដែល ខ្ញុំក៏ឆ្លើយបដិសេធដូចគ្នា ។

ការដែលខ្ញុំបដិសេធមិនព្រមធ្វើនយោបាយក្នុងគ្រានោះ ដោយហេតុឃើញស្តេចចូលធ្វើនយោបាយហើយចង់បង្កើតឱ្យ

មានគណបក្សតែមួយ ឃើញថាផ្ទុយនិងចិត្តគំនិតរបស់ខ្ញុំ ហើយម្យ៉ាងទៀតឮពាក្យចចាមអារាមថា បើបេក្ខជនបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយមឈរឈ្មោះនៅមណ្ឌលណាហើយធ្លាក់ឆ្នោត.អភិបាលស្រុកនៅមណ្ឌលនោះត្រូវគេផ្លាស់ចេញក្នុង២៤ម៉ោងភ្លាម ។ល។

ឯការឃោសនាទៀត បក្សប្រជាធិបតេយ្យ មិនអាចនិយាយឃោសនាពន្យល់រាស្ត្របានទេ ព្រោះនៅពេលឡើងនិយាយម្តងៗ គេតែងតែជួបប្រទះនិងអ្នកស្រវឹងស្រាស្រែកឡូឡាជាពាក្យជេរម៉ាម មានគេវៃចាក់ក្នុងប៉ាំង ធ្វើមិនឱ្យបក្សប្រជាធិបតេយ្យនិយាយឃោសនាបាន ។ល។

ចំណែកនៅមណ្ឌល *កាមខ្នកញ៉ាឝុង*.ស្រុក ល្វាឯម.ខេត្តកណ្តាល ដែលខ្ញុំធ្លាប់ឈរឈ្មោះជាប់ឆ្នោតបីអាណត្តិរួចមកហើយ.ពេលនោះខ្ញុំមិនឈរឈ្មោះទេ.ព្រោះខ្ញុំឱ្យលោក *គាំ-រើក* ឈរជំនួសខ្ញុំវិញព្រមទាំងជួយប្រាក់ទៅគាត់ ១០០០ រៀលទៀតផង ។ លោក គាំ-រើក ឈរប៉ះនិងលោក *យ៉ែម-សំបូរ* បេក្ខជន គណបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម ។

ក្នុងពេលឃោសនាបោះឆ្នោត រវាងបេក្ខជន គាំរើក គណបក្សប្រជាធិបតេយ្យ និង បេក្ខជន យ៉ែមសំបូរ គណបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយមនោះ ខ្ញុំសូមរំលឹករឿងមួយដូចតទៅ ៖

-លោក *ប៉ាល-ជួន* អភិបាល ខេត្តកណ្តាលបានកោះហៅខ្ញុំទៅការិយាល័យលោក ។ លុះខ្ញុំមកដល់.លោកប៉ាល-ជួនក៏ដកយកចុតហ្មាយមួយច្បាប់ពីវាំងមកអានឱ្យខ្ញុំស្តាប់មានសេចក្តីជាអាទិ៍ថា ៖

ខ្ញុំជាអ្នកជួយឃោសនាឱ្យលោក គាំ-រើក ប្រឆាំងនិង

គណបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយមធ្វើឱ្យរាស្ត្រខូចសេចក្តីទុកចិត្តមកលើបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយមអស់ ។ លោក ឃៀម-សំបូរថ្លឹងពីខ្ញុំទៅក្នុងវាំងថា រាស្ត្រមានជំនឿទៅលើលោក (បក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម) ប្រមាណជា៩០ភាគរយទៅហើយ ។ លុះដល់លោក *ប៊ុន-ចាន់* ទៅឃោសនាជួយលោក គាំ-រេត ស្រាប់តែរាស្ត្រប្រែកចិត្ត បន្ថយជំនឿធ្លាក់ចុះពីលោក យ៉ាងច្រើន ។

លោក ប៉ាល-ជូន ស្តីបន្ទោសខ្ញុំថា ៖

-លោកដឹងទេ គណបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយមនេះ សម្តេចព្រះប្រមុខរដ្ឋលោកបង្កើត បើលោកប្រឆាំងនិងបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយមគឺដូចជាលោកប្រឆាំងនិងសម្តេចព្រះប្រមុខរដ្ឋយ៉ាងនោះដែរ ។ល។

ខ្ញុំបដិសេធយ៉ាងដាច់ខាតមិនព្រមទទួលតាមពាក្យចោទមួលបង្កាច់នោះទេ ។ ខ្ញុំក៏សួរ ទៅលោក ប៉ាល-ជូន វិញថា:

-តើឯកឧត្តមអាចបញ្ជាក់ទីកន្លែង-ថ្ងៃ-ខែ-និងពេលម៉ោងព្រមទាំងសាក្សីខ្លះផងបានឬទេ ? ព្រោះថាការឃោសនាត្រូវមានមនុស្សមកស្តាប់ច្រើនមិនលែង មានមនុស្សខ្លះស្គាល់មុខខ្ញុំផងជាមិនខាន ។ល។

លុះដល់ខ្ញុំទាររកភស្តុតាងក៏បាត់ ស្ងាត់ត្រឹមណោះទៅ។ល។ តាមដោយការយល់របស់ខ្ញុំ រឿងពាក្យចោទនេះជាពាក្យគំរាមកុំឱ្យខ្ញុំទៅជួយលោក គាំ-រ៉េត តែប៉ុណ្ណោះទេព្រោះគេដឹងថានៅក្នុងមណ្ឌលនេះមានគេ រាប់អានខ្ញុំច្រើនផងហើយខ្ញុំធ្លាប់ជាប់ឆ្នោតក្នុងមណ្ឌលនេះបីលើករួចមកហើយដែរ ។

តាមសេចក្តីឱ្យបខៀវរបស់លោក *នូ-ដិម* អភិបាលស្រុក

ល្វាឯម ដែលបានស្ទាបស្ទង់មើលមតិប្រជាជនទៅឃើញថាលោក ឃៀម-សំបូរ មិនឈ្នះលោក គាំ-រ៉េត ទេ,ព្រោះមេសង្កាត់ដែលធ្លាប់ធ្វើការជូនលោកពីមុនមក ចូលជួយខាងលោក គាំ-រ៉េត ទាំងអស់ គេធ្វើតាមពាក្យផ្តាំផ្ញើរបស់លោកឱ្យជួយលោក គាំ-រ៉េត ទាំងអស់គ្នា ។ល។

មានពេលមួយលោក *នូ-ដិម* អភិបាលស្រុកល្វាឯមបានមកសូមជួបនិងខ្ញុំព្រោះលោក បានស្ទាបស្ទង់មើលមតិប្រជាជនទៅឃើញថាលោក គាំ-រ៉េត ត្រូវឈ្នះឆ្នោត ហេតុនេះលោក នូ-ដិម មកនិយាយសម្រុះសម្រួលគ្នារវាងលោក គាំ-រ៉េត និងលោក នូ-ដិម តាមរយៈខ្ញុំមុនដល់សន្ទឹកឆ្នោតចេញមកថា បើមានការប្រែប្រួលយ៉ាងណាកុំឱ្យអាក់អន់ចិត្តនិងគ្នាព្រោះមានគេបញ្ជាពីលើមកថាបើបេក្ខជនបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយមនៅមណ្ឌលណាចាញ់ឆ្នោតពួកប្រជាធិបតេយ្យត្រូវអភិបាលស្រុកនោះទទួលខុសត្រូវ ។ អាស្រ័យហេតុនេះបើលោក គាំ-រ៉េត ឈ្នះ សូមលើកយកជ័យជំនះនេះដាក់ទៅលើលោក ឃៀម-សំបូរ វិញ ដើម្បី តម្រូវចិត្តលោករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃដែលបានបញ្ជាពីលើមក ។ល។

លុះបោះឆ្នោតហើយ ផលនៃការបោះឆ្នោតត្រូវបានទៅលោក គាំ-រ៉េត ។ លោក ប៉ាល-ជូន ក៏ឈ្នះតែគេលើកទៅឱ្យលោក ឃៀម-សំបូរ ឈ្នះទៅវិញ ព្រោះថាលោក គាំ-រ៉េត ឈ្នះតែម្នាក់ឯង មិនអាចធ្វើអ្វីកើតដែរ ។ល។

ក្នុងពេលនោះមានតែដំណាងរាស្ត្រគណបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម ទាំងអស់ចូលកាន់ រដ្ឋសភាជាតិ ។ ចំណែកក្រុមប្រឹក្សា-ជាតិ ត្រូវអស់អាណត្តិនៅថ្ងៃដែលដំណាងរាស្ត្រសង្គមរាស្ត្រនិយមចូលទទួលការ ។ល។

ក្នុងឆ្នាំដំបូងនៃសភានេះ,លោក*ទៅសែនកុសល* ហៅឈុំ

ធ្វើប្រធាន ។ លុះដល់ឆ្នាំទី២ ប្រធានសភាធ្លាក់ទៅលើលោក *ចេង-ហេង* វិញ ។ គណបក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម គ្មានគូប្រឆាំងទេ ប្រៀបទៅនិងគោអូសរទេះគ្មានអ្នកកាន់ជន្ទួញចាំញាក់ខ្សែតម្រូវផ្លូវ ។ល។

ក្នុងពេលនោះលោក *លន់-នល់* ធ្វើមេបញ្ជាការកងទ័ពជាតិ ។ ទ្រង់ *ស៊ីសុវត្ថិសិរិមតៈ* ធ្វើនាយករដ្ឋមន្ត្រីមិនបានយូរប៉ុន្មានត្រូវលោក លន់-នល់ ទម្លាក់ចេញ បានដាក់លោក ស៊ឹង-ង៉ុក-ថាន់ ឡើងធ្វើនាយករដ្ឋមន្ត្រី ។ លោក ស៊ឹង-ង៉ុក-ថាន់ធ្វើមិនបានយូរប៉ុន្មានស្រាប់តែមានភេរវជនម្នាក់មកបង្កប់គ្រាប់បែកចង់សម្លាប់លោកនៅក្បែរកំពែងខាងជើងរាជវាំងធ្វើឱ្យផ្ទុះស្លាក់រថយន្តលោកបណ្តាលឱ្យស្លាប់ទាហានម្នាក់និងរបួសពីរនាក់។ តាមអ្នកនិពន្ធសង្កេតហើយសន្និដ្ឋានមើលទៅហេតុការអុកឡុកទាំងប៉ុន្មានដែលកើតមានក្នុងពេលនោះ ហាក់បីដូចជាពុំមែនក្នុងរឿងជាតិវាជារឿងផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនទៅវិញ ។ ក្នុងពេលនោះ មានលេចឮនូវពាក្យចចាមអារាម គេខ្សឹបខ្សៀវប្រាប់គ្នាតាមតៀមកាហ្វេថា :

-មានពេលមួយលោក *លន់-ណុន* ប្អូនលោក លន់-នល់ បានគិតគូក្នុងរឿងអ្វីមួយ ជាមួយលោក ស៊ឹង-ង៉ុក-ថាន់ ពុំបានសម្រេច ។ ប្រមាណមួយអាទិត្យក្រោយមកប៉ុណ្ណោះ ស្រាប់តែមានហេតុយ៉ាងនេះកើតឡើង ។ល។

& &
&

ថ្ងៃគេបើករដ្ឋសភា សម័យ បក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម ថ្ងៃនោះគេឃើញសន្លឹកប័ណ្ណអនាមិកបិទតាមជញ្ជាំងរដ្ឋសភាបួនប្រាំសន្លឹកដែលគេហៅត្រាក់ ។ ក្នុងត្រាក់នោះដាក់ថា ៖

-«សង្គមរាស្ត្រយំ» ។ សន្លឹកខ្លះដាក់ថា ៖

-«ប្រទេសក្រុងកម្ពុជា» ក្លាយទៅជាប្រទេស «រងកម្មពុំជា» វិញ។ ត្រាក់នេះគេបំបិទចោលពុំឱ្យផ្សាយ ។ល។

ក្នុងគ្រាឡើងកាន់អំណាចទទួលរៀបចំការរដ្ឋពុំមានឃើញផ្លូវស្រោលទេ ។ សហរដ្ឋអាមេរិកបានផ្តល់ជំនួយយ៉ាងម៉េចក៏ពុំបានរីកចំរើនឃើញចេះតែធ្លាក់ដុនដាបទៅរៀងរាល់ខែ-ឆ្នាំ។ ផលចំណេញច្រើនបានទៅលើឈ្មួញលក់ចេញទិញចូលនិងអ្នករដ្ឋការពុករលួយខ្លះតាំងពីលើដល់ក្រោម ។ ចំណែករាស្ត្របានទទួលផលពីរដ្ឋស្ងួចស្ងើងពេកណាស់ ។ល។

ពេលនោះខ្ញុំឮថាអាមេរិកាំងប្រុងផ្ញើរគ្រឿងយុទ្ធសម្ភារៈពីស្រុកយួនមកតាំងទីបញ្ជាការនៅស្រុកខ្មែរវៃយួន ។ លុះចិនដឹងទាន់ក៏សូមយាង *សម្តេចសីហនុ* ទៅធ្វើទស្សនាការនៅប្រទេសចិន ។ ក្នុងពេលនោះចិនគេរៀបចំទទួលសម្តេចសីហនុយ៉ាងអធឹកអធម្ម. គ្រាន់តែមនុស្សតែងខ្លួនយ៉ាងស្អាតស្អំមកឈរចាំគ្រវីទង់ជាតិរូបប្រាសាទនិងទង់ជាតិចិនក្មួយនិស្តមានចម្ងាយផ្លូវ៦គីឡូម៉ែត្រធ្វើឱ្យសម្តេច សីហនុ មានការរីករាយព្រះហឫទ័យជាយ៉ាងខ្លាំងក្នុងគ្រានោះ ។ ចិនសន្យាជួយកសាងរោងចក្រចំនួន៧ថ្វាយព្រះអង្គ ។ លុះព្រះអង្គយាងត្រឡប់មកពីប្រទេសចិនវិញទ្រង់បញ្ជាឱ្យកាត់ជំនួយអាមេរិកាំងចោលហើយថែមទាំងនាំគ្នាបះបោរធ្វើបាតុកម្មទៅវាយស្ថានទូតអាមេរិកកាំងបោចរោចខ្ទេចខ្ទីអស់ទៀតផងព្រោះអាងទៅលើរោងចក្រទាំង៧នោះ ហើយដឹកនាំអ្នករាជការទៅធ្វើការហត្ថកម្មផង ។ រោងចក្រជំនួយទាំង៧នោះគឺ ៖

១-រោងច័ក្រធ្វើស៊ីម៉ង់ត៍
២-រោងច័ក្រធ្វើអម្បោះ
៣-រោងច័ក្រតម្បាញក្រណាត់
៤-រោងច័ក្រធ្វើបាវក្រចៅ
៥-រោងច័ក្រធ្វើក្រដាស
៦-រោងច័ក្រធ្វើកែវ
៧-រោងច័ក្រធ្វើក្តារបន្ទះ

ឯរោងច័ក្រទាំង៧នេះតាមដែលខ្ញុំបានលេចឮពីលោកខ្លះគេបានធ្វើស្ថិតិគិតពីមុខចំណូលនិងចំណាយដែលបានពីរោងច័ក្រទាំងនេះសុទ្ធសឹងតែខាតទាំងអស់គ្មានចំណេញទេ ។

ចំណែករោងច័ក្រតម្បាញមួយ នៅកំពង់ចាម សម្តេចសីហនុ យកក្រណាត់ឈ្មោះថាក្រណាត់ «សង្គមរាស្ត្រនិយម» យកទៅបាចឱ្យរាស្ត្រអស់រាប់សិបលានទៅហើយ ។ រោងច័ក្រដទៃខ្លះទៀតលក់បានល្មមគ្រាន់តែឈ្នួលអ្នកធ្វើការប៉ុណ្ណោះ ។ រោងច័ក្រខ្លះ បានផលមក មិនបានទាំងគ្រប់គ្រាន់ សោហ៊ុយដែលចេញចំណាយទៅផង ។

កាលសម្តេចយាងទៅប្រទេសចិនកុម្មុយនិស្តនោះមិនមែនបានត្រឹមតែរោងច័ក្រប៉ុណ្ណោះទេថែមទាំងបានរបៀបធ្វើការហត្ថកម្មនោះមកទៀត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះបញ្ជាទៅគ្រប់ក្រសួងឱ្យមន្ត្រីគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ទាំងអស់លះបង់ពេលវេលាទៅធ្វើការហត្ថកម្មកាប់គាស់ដីលើកទំនប់ឬជីកប្រឡាយជីកអណ្តូងផ្សេងៗ ម្នាក់ៗអស់៧ថ្ងៃផង ។ តាមអ្នកនិពន្ធគិតមើលកាលសម័យនោះ គ្មាននរណាហ៊ាននិយាយ ។ ខ្ញុំសូមបើករង្វង់ក្រចកគិតមើល ៖

-យកអ្នកមានប្រាក់បំណាច់មួយថ្ងៃ៥០០រៀល. គេយក២១០រៀលជួលគូលីមួយថ្ងៃ៣០រៀលទៅធ្វើការកាប់ដីជំនួសរូបលោកធំនោះទាំង៧ថ្ងៃហើយលោកដើរលេងទាំង៧ថ្ងៃយ៉ាង

សប្បាយ ។ ចំណែកការប៉ុយរ៉ូគ្មានអ្នកណាហ៊ានសម្រេចត្រូវទុកចោលចាំលោកធំមកពីកាប់ដីវិញម្លោះហើយការងារទាំងឡាយត្រូវគាំងដំណើរអស់ពេល៧ថ្ងៃ ។ រដ្ឋត្រូវខាតនូវគំនិតបែបនេះយ៉ាងធំដោយមិនដឹងខ្លួន ។ បើគេយកប្រាក់ទំរមួយឬពីរទៅប្រើជំនួសវិញអស់លោកទាំងអស់គ្នាដែលទៅកាប់គាស់ទាំង៧ថ្ងៃនេះមិនស្មើនិងប្រាក់ទំរធ្វើមួយថ្ងៃហើយអាចបានផលច្រើនជាងទៀតផង ។ល។

នៅមានរឿងមួយទៀត អំពីការលក់ចេញទិញចូលនូវទំនិញនាំចេញចូលក្នុងរដ្ឋរាជការដកយកកិច្ចការទាំងនេះមកកាន់ផ្ទាល់ដៃដោយខ្លួនឯងវិញព្រោះយល់ឃើញថា ជំនួយបរទេសដែលគេជួយមកទាំងប៉ុន្មាន ពុំសូវបានផលទៅជាតិច្រើនបានតែទៅលើអ្នកជំនួញនិងចៅក្រសួងផ្សេងៗចែកចាយគ្នាស៊ីអស់ជាងពាក់កណ្តាលទៅហើយដូច្នេះរដ្ឋត្រូវផាត់ជំនួយពីបរទេសចេញក៏បង្កើតក្រុមអង្គការ សូណិចស៊ីម (Sonexim) និង សូណាព្រីម (Sonaprim) នេះឡើង ដកយកការនាំចេញទិញចូលពីអ្នកជំនួញទាំងឡាយមកកាន់កាប់ដោយខ្លួនឯងវិញ ។

ត្រង់ណេះអ្នកនិពន្ធ ខ្ញុំនឹកអស់សំណើចព្រោះថា ៖ រដ្ឋពុំទាន់យល់កិច្ចការខាងជំនួញបានច្បាស់ផងទៅ យកការនេះមកកាន់ ហើយហៅអ្នកជំនួញមកធ្វើការឱ្យខ្លួនទាំងខាងនាំទំនិញចេញទាំងខាងនាំទំនិញចូលត្រូវនៅលើដៃថៅកែស្ទើរតែទាំងអស់ធ្វើឱ្យថៅកែសប្បាយចិត្តយ៉ាងខ្លាំង (ប្រៀបបានទៅនិងយកមាន់មកចិញ្ចឹមទុកក្នុងជង្រុកស្រូវយ៉ាងនោះឯង - មាន់ចឹកស្រូវលេបតាមចិត្ត) មិនបាច់សូកប៉ាន់អ្នកណាដូចមុនៗទៀតទេ។ល។

ចាប់តាំងពីបង្កើត *បក្សសង្គមរាស្ត្រនិយម* នេះឡើងរដ្ឋគ្មានការរីកចម្រើនទេ ។ រដ្ឋចេះតែជុនដាបទៅៗជាលំដាប់។ មានអ្នកខ្លះយកអំណាចរដ្ឋទៅប្រើយកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដូច